

[Finansministeren.]

teret — hvad der i høj grad var beretiget — skulle have været ordnet eller man skulle have fundet frem til ændringer på disse områder, måtte man have foretaget en revision af selve lotteriloven. Det er det, jeg har stillet i udsigt, og dér vil det være helt nødvendigt, at udvalget får betydelig mere tid til sin rådighed, end det har haft til behandlingen af dette lovforslag. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det foreliggende lovforslag omfatter kun disse to specielle ting: en forhøjelse af lodseddelprisen, som jeg mener udvalget har fået vældig godt begrundet og også er enig i, og en nedsættelse af gevinstprocenten fra 80 til 75. Jeg tror, det ærede medlem hr. Holger Hansen i sine beklagelser også sagde, at udvalget ikke har haft tid til en grundig undersøgelse af nødvendigheden af at nedsætte gevinstandelen fra 80 pct. til 75 pct. Jeg har allerede i et samråd med udvalget gjort rede for, at man ikke kunne få de tilstrækkelige midler frem, hvis man blot forhøjede prisen på lodderne, for en sådan forhøjelse alene ville jo indebære, at af denne forhøjelse skulle de 80 pct. anvendes til gevinster. Jeg tror, det ærede medlem fru Nina Andersen var inde på, at 87 pct. var beslåglagt på forhånd. Ja, ikke alene 87 pct., de 7 pct. ud over de 80 er det, som kollektørerne får, men herudover er der 7 pct. til, som er beslåglagt. Jeg synes imidlertid, det har ligget helt klart, at skulle man få flere penge ind, var det nødvendigt at nedsætte gevinstandelen fra 80 pct. til 75 pct., og jeg har under samrådet med udvalget opfattet, at det også stod helt klart for udvalgets medlemmer, at det problem i hvert fald var grundigt undersøgt.

Dernæst vil jeg gerne lige sige en bemærkning om de udtalelser, der går ud på at gøre klasselotteriet til et lotteri, hvorved man særlig kunne støtte de sygdomsbekæmpende foreninger. Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke er nogen tilhænger i almindelighed af et æskesystem. Jeg tror ikke på, at det forenkler eller gavner, at man sådan sætter be-

stemte penge, der kommer ind bestemte steder, af til bestemte formål. Det kunne være et argument for at lade klasselotteriets overskud gå til bestemte sygdomsbekæmpende formål, hvis dette i sig selv kunne animere til større spillelyst, men det tror jeg nu engang ikke på, for folk spiller af andre grunde, og jeg tror slet ikke, at der overhovedet er argumenter for at lave et sådant æskesystem på dette område.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen omtalte de store udgifter ved administrationen. Det er ikke alene udgifter til klasselotteriets administration, det er også udgifter til klasselotteriets hovedkollektion. Der er under udvalgsarbejdet og i samrådet givet en specifikation i hvert fald i hovedtrækkene over disse udgifter, men det er naturligvis som mange af de spørgsmål, som er berørt, ting, som kan tages op til en grundigere revision, når vi får selve lotteriloven til nærmere behandling. Jeg har allerede erklæret, at jeg tror, at den højtærede justitsminister også er indforstået med, at en sådan revision må foretages.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Uanset at udvalget i sin betænkning jo alene sigter på en revision af 1869-loven for så vidt angår klasselotteriet, har jeg forstået på de ærede ordførere, at man i udvalget også har drøftet spørgsmålet om justitsministeriets administration af bortlodninger o. s. v. Loven af 1869 sammen med indsamlingsloven af 1934 danner jo grundlaget for justitsministeriets administration af bortlodninger, indsamlinger, mærkedage o. s. v., og det er naturligvis klart, at også jeg i de forløbne år har haft lejlighed til at beskæftige mig med disse problemer.

Jeg erkender da uden videre, at vi er kommet i en situation, hvor vi har temmelig mange landslotterier, temmelig mange mærkedage, vi har mange bortlodninger, som ofte overlapper hinanden. Vi plages med offentlige tombolaer for slet ikke at tale om andespil. Alt dette har naturligvis gjort, at